

NATHALIE SÖDERQVIST

AV MALIN LUNDBERG

NAMN: Nathalie Söderqvist. **ÅLDER:** 38 år. **BOR:** LA och Stockholm. **FAMILJ:** Sambo. **GÖR:** Skådespelare, komiker, manusförfattare med mera. **AKTUELL MED:** Filmerna *Fröken Julie*, *Reya*, *Threads of Destiny*, och tv-programmen *Sommartider* och *Svensk humor*. **MIN VARDAGSKOSTYM:** Jag vill gärna klä mig i höga klackar och klänning. Men jag är ganska praktisk av mig tyvärr. Det hänger mycket i min garderob som jag inte använder. Jag gillar Karen Millens klänningar, att vara glamourös, men det brukar sluta med jeans och luvsöja. **DEN HÄR PERSONEN KÄNNER MIG BÄST:** Min sambo. Han ser alla sidor av mig och har full förståelse för vad jag gör. **KONSTIGASTE JOBB JAG HAFTE:** Jag jobbade i Japan förut, och skulle göra reklamfilm för ett japanskt shampomärke. Med lödder på huvudet skulle jag uttrycka ett "ahh". Det tog många tagningar.

ROLIG, KVINNA OCH enligt henne själv väldigt svensk i sättet, om vi nu nödvändigtvis ska prata stereotyper. Men Nathalie Söderqvist trycker gärna på att det är just det hon är – svensk – en framgångsmodell just nu för att slå igenom i drömmarnas land där hon själv nu prövar lyckan. I höst är hon aktuell fem gånger om, inte minst i paradrollen som fröken Julie på vita duken.

Fröken Julie, Reya, Threads of Destiny, Sommartider, Svensk humor. Du är minst sagt i hetluften i höst. Vad innebär det för dig?

– Det är jättekul. Det är ofta så att allt kommer på en gång. Och nu har jag fått hålla på både med humor, drama och göra teater. Men jag är speciellt väldigt stolt över *Fröken Julie*. Det är kul att få visa upp en lite annorlunda version av den klassiska pjäsen. Här visas fler karaktärer och nu, i filmversionen, får vi träffa hennes före detta fästman och vi får lära känna mer av hennes bekantskapskrets. Det var kul att ta sig an att äntligen få spela Julie.

Vem är du off stage?

– Jag är väl en vanlig tjej som alla andra. Jordnära, lever ett vanligt liv, inget extraordinärt egentligen – förutom då kanske att jag nu bor i LA ...

Hade du en barndomsdröm om Hollywood?

– Drömmen om Hollywood har nog växt fram. Det kändes uppnåeligt från början, ett för stort projekt. Sen är man väl lite sådär svensk också: "Inte ska väl jag" ... Men man måste ju pröva, så jag flyttade dit och pendlar numera till Sverige för lite olika projekt.

Du gjorde nyss teater om åldersnoja, och Hollywood handlar ju mycket om evig ungdom. Är det svårt att inte vara 25 när man åker dit?

– Ja, det är ju en nackdel att inte vara det. Men jag ser yngre ut än jag är, så för mig har det gått bra. Där man så gammal som man ser ut. Men jag ser det bara så ett plus eftersom jag har mycket mer livs- och arbetsglädje än. Många kommer ju dit utan att ha gjort någonting som så.

Hur långt är du själv beredd att gå för en roll?

– Jag skulle inte göra någon skönhetsoperation eller botox. Men om jag börjar så har mina vänner lovat att säga till mig. Det är att gå för långt. Men alla är inte med och bygga i LA, det går att få jobb ändå.

Är det viktigt att nischas sig för att slå igenom?

– Där är det det. Jag försöker nischas in mig på humortejen, sitcom är mitt mål. Det finns fantastiska manusförfattare där.

Är det så hårt som man tänker sig att det är?

– Ja, det är tufft, eftersom man är ganska ödmjuk och svensk. På sätt och vis är det så stereotyp och väldigt yligt. Det måste ses. Men om det är något man vill får man inte ge upp. Allt kan hända över en dag, så det är bara att kämpa på. Men visst är det lätt att tappa sugen när tempot är högt.

Humor. Du håller ju också på med stand up. På vilket sätt skulle du säga att du är rolig?

– Det är nog upp till andra att bedöma. Men man ska ju utgå från sig själv och vända det till något oväntat. Jag vet inte om jag har något trumfkort, men jag brukar prata om mitt liv. Min uppväxt, som för den delen inte varit speciellt tragisk, men om dagliga saker, mina vänner till exempel.